

וְבַהֲהוּא זְמַנָּא נַחֲתִית סַמְא"ל וְכָל חִילָיו לְהֵיחָא
נִשְׁמָתָא, וְנָטִיר לָהּ עַד דְּאִתְקַרִּיבַת
לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָכִי כְּגֹנָא דָּא כָּל
בַּר נָשׁ דְּבַעֵי לְקַרְבָּא לְצַדִּיק לְאַנְזִיקָא לִיָּה,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחִי לִיָּה בְּכַמָּה מִכְתָּשִׁין
עַד דִּיתְחַזֵּר לְשַׁעֲבֻדָּהּ. וּבְגִין דָּא אִמְרָה אֲנָתוּ
דְּהֶמֶן חֵיבָא (אסתר ו יג) אִם מְזַרְע הִיְהוּדִים מְרֻדְכִי
לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפֹל תָּפֹל לְפָנָיו. אֲבָל נִשְׁמָתָא
דְּלָאוּ אִיָּהּ מִסְטָרָא דְּרוּחָא דְּקֻדְשָׁא, אִית לָהּ
לְאַסְתְּמָרָא, דְּאִית לִיָּה רִשׁוּ לְמִקְטָרְגָא עָלֶיהָ,
(משלי כב ג) וְעָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּרָה.

וְיַעֲלֵי אַבְרָם מִמְצָרִים (בראשית יד א), מֵאִי וְיַעֲלֵי אַבְרָם
מִמְצָרִים. אָמַר לִיָּה אֲלֵיהּ וְדָאִי בְּזַמְנָא
דְּנִשְׁמָתָא אֲשִׁתְּזִיבָה מֵהֵהוּא מְמָנָא בִּישָׁא,
דְּאִיָּהּ אֵל אַחֵר מְלָךְ מְצָרִים מְלָכָא דְּאֲנוּן
צוּרִים דְּדַחֲקִין לְנִשְׁמָתִין, וְאֲנוּן מְלָכִי חֲבֵלָה
מְזִיקִין כְּמָא דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, נִשְׁמָתִין
דְּרִשְׁיַעֲיָא הֵן הֵן הַמְזִיקִין בְּעוֹלָם.

מַה כְּתִיב בְּמְאָרִי נִשְׁמָתָא וְיַעֲלֵי אַבְרָם מִמְצָרִים.
אֲסַתְּלַק עָלֵיהּ בְּתַקְפָּא סְגִי הוּא וְנִשְׁמָתָהּ
וְכָל דִּילָהּ. וְאַפְלוּ לוּט עִמָּה דְּאִיָּהּ שֹׁד (דף קלט
ע"א) מִסְטָרָא דִּימִינָא, דְּלָאוּ כָּל שְׂדִין שׁוּן,
דְּאִית דְּאֲנוּן כְּגֹנָא דְּמְלָאכִין קְדִישִׁין, דִּידְעִין
מַה דְּהָהּ וּמַה דְּעֵתִיד לְמַהוּי. וְעַל הָאִי שֹׁד
אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (בראשית ב יח) אֶעֱשֶׂה לוֹ
עֵזֶר. אִם זָכָה עֵזֶר. וְאִם לֹאוּ (בְּנִגְדוּ עֵזֶר דְּזָכָה לְאוֹת י'
דְּבְרִית מִלָּה וְאִתְעִבִּיד שְׂדִי וְאִם לֹאוּ) אִיָּהּ כְּנִגְדוּ שֹׁד. הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (בראשית יג ו) וְלֹא נָשָׂא אֶתָּם הָאָרֶץ
לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו.

וְעוֹד אִי זָכָה בַּר נָשׁ אִיָּהּ עֵזֶר, אִימָתִי בְּלִיל
שְׁבַת דְּאוֹזְפִין תָּרִין מְלָאכִין לְבַר נָשׁ, דָּא
יֵצֵר הַטּוֹב וְדָא יֵצֵר הָרָע. אִי זָכָה יֵצֵר הַטּוֹב
מְבָרַךְ לְבַעַל הַבַּיִת וּלְאַנְתָּתָהּ וְכָל דִּילָהּ, וְיֵצֵר

וּבְאוֹתוֹ זְמַן יוֹרֵד סַמְא"ל וְכָל
חִילָיו לְנִשְׁמָה הֵיחָא, וְשׁוּמְר
אוֹתָהּ עַד שְׁמִתְקַרְבַּת לְקֻדְשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן כְּמוֹ זֶה כָּל אָדָם
שְׂרוּצָה לְקַרְבִּי לְצַדִּיק לְהִזִּיק
אוֹתוֹ, הַקֻּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָה
אוֹתוֹ בְּכַמָּה מִכּוֹת לְהִזִּיקוֹ עַד
שְׁיַחֲזֹר לְשַׁעֲבֻדּוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה
אִמְרָה אֲשֶׁתּוּ שֶׁל הֶמֶן הָרָשָׁע,
(אסתר ו) אִם מְזַרְע הִיְהוּדִים מְרֻדְכִי,
לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפֹל תָּפֹל לְפָנָיו.
אֲבָל הַנִּשְׁמָה שְׂאִינָה מְצַד רוּחַ
הַקֻּדְשׁ, יֵשׁ לָהּ לְהַשְׁמֵר, שְׂיֵשׁ
רְשׁוּת לְמִקְטָרְגַּ עָלֶיהָ, וְעָרוּם רָאָה
רָעָה וְנִסְתָּרָה.

וְיַעֲלֵי אַבְרָם מִמְצָרִים. מַה זֶה וְיַעֲלֵי
אַבְרָם מִמְצָרִים? אָמַר לוֹ אֲלֵיהּ,
וְדָאִי בְּזְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה נִצְוָה
מִהַמְּמָנָה הָרָע הֵהוּא, שֶׁהוּא אֵל
אַחֵר מְלָךְ מְצָרִים, מְלָךְ שֶׁל אוֹתָם
הַצּוּרִים שְׂדוּחִקִים אֶת הַנִּשְׁמוֹת,
וְאוֹתָם מְלָכִי חֲבֵלָה הַמְזִיקִים,
כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה,
נִשְׁמוֹת הָרָשָׁעִים הֵם הֵם הַמְזִיקִים
בְּעוֹלָם.

מַה כְּתוּב בְּבַעַל הַנִּשְׁמָה? וְיַעֲלֵי
אַבְרָם מִמְצָרִים. הַתְּעֵלָה עָלֵיהֶם
בְּחֻזֶּק רַב, הוּא וְנִשְׁמָתוֹ וְכָל אֲשֶׁר
לוֹ. וְאַפְלוּ לוּט עִמּוֹ, שֶׁהוּא שֹׁד
מְצַד הַיָּמִין, שֶׁלֹּא כָּל הַשְּׂדִים
שׁוּיִם. שְׂיֵשׁ שְׂדִים שֶׁהֵם כְּמוֹ
מְלָאכִים קְדוּשִׁים, שְׂיוֹדְעִים מַה
שֶׁהִיָּה וּמַה שֶׁעֲתִיד לְהִיָּוֶה, וְעַל
הַשֹּׁד הַזֶּה אָמַר הַקֻּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר. אִם זָכָה - עֵזֶר,
וְאִם לֹא (בְּנִגְדוּ עֵזֶר, שְׂדָה לְאוֹת י' שֶׁל בְּרִית
מִלָּה, וְנִשְׁמָה שְׂדִי. וְאִם לֹא) - הַשֹּׁד הוּא
כְּנִגְדוּ. זֶהוּ שְׁכִתּוֹב (בראשית יג) וְלֹא
נָשָׂא אֶתָּם הָאָרֶץ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו.

וְעוֹד, אִם זָכָה אָדָם - הוּא עֵזֶר.
מְתִי? בְּלִיל שְׁבַת שְׁמֵלּוּיִם שְׁנֵי
מְלָאכִים אֶת הָאָדָם, זֶה הַיֵּצֵר
הַטּוֹב וְזֶה הַיֵּצֵר הָרָע. אִם זָכָה -
יֵצֵר הַטּוֹב מְבָרַךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת

הָרַע אִיהוּ עוֹזֵר לִיה בָּעַל פְּרָחָה וְעוֹנָה אָמֵן.
וְאִי לֹא אִיהוּ פְּנִגְדּוֹ, וְלִיט לִיה וְלִכָּל דִּילָה.
וּבְגִין דָּא אֲתִקְרִי לוֹט דְּאִיתִי לוֹטִין עַל הַהוּא
בַּר נֶשׁ וְעַל בֵּיתָהּ, וְאִיהוּ אָעִיל קְטָטָה בְּבִיתָהּ.
הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם יז) וַיְהִי רִיב בֵּין רַעֲי מְקַנָּה
אֲבָרָם וּבֵין רַעֲי מְקַנָּה לוֹט.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא (שם יג) וַיֵּאמֶר אֲבָרָם אֶל לוֹט אֵל
נָא תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְגוֹ', כִּי
אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ. מִסְטָרָא דְּהָאִי גּוּפָא. וּמָה
אָמַר לוֹ הֲלֹא כָּל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ (שם). וּבְגִין דָּא
אָמְרוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין אִם רְאִיתָ שְׂיִצֵּר הָרַע
מִתְּגַבֵּר עָלֶיךָ הוֹלִיכֶהוּ לְבֵית הַמְּדֻרָּשׁ. אִם אָבָן
הוּא נְמוּחַ וְאִם בְּרִזָּל מִתְּפוּצָץ. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן לְאַלְיָהוּ דָּא יְנוּקִי יִדְעִי לִיה. אָמַר לִיה
רַבִּי רַבִּי, וְדָאִי הָכִי הוּא, אָבָל רְזָא דְּמַלְי
דְּפִרְשָׁתָא דָּא, לֹא אֲנוּן לְגַלְאָה הָכָא אֶלָּא בֵּינִי
וּבֵינֶךָ.

פְּתַח וְאָמַר (בראשית יב) וַיְהִי רָעַב בְּאָרֶץ. מֵאִי רָעַב
הָכָא. אֶלָּא וְדָאִי כִּד אֲסִתְּלַק נִבְיָעוּ
מֵאֲרַעָא דְּשְׁכִינְתָּא, מִיָּד פְּתִיב וַיְהִי רָעַב בְּאָרֶץ
(שם). וַיֵּרֶד אֲבָרָם מִצֻּרְמָה, נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִין
הוּא לְדִירָא בֵּין סְטָרִין בִּישִׁין אֵלִין, בְּגִין זְרַעָא
דִּילָה לְמַהְיִי נָטִיר בִּינֵיהּ.

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי רַבִּי וְהָא פְּתִיב
בְּשְׁכִינְתָּא (דבריים ח ט) אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנְתָּ
תֹּאכֵל בָּהּ לָחֶם. אָמַר לִיה וְדָאִי הָכִי הוּא.
דְּבִזְמַנָּא דִּישְׁרָאֵל נָטְרִין אוֹת בְּרִית, אֲתַמְּלִיאֵת
כָּל טוֹב וְלֹא חֶסֶד מִנָּה (נביעו). וְכִּד לֹא נָטְרִין בְּרִית אֲסִתְּלַק
נִבְיָעוּ מִנָּה), וְאֲתַמְּר בָּהּ (בראשית א ט) וְתִרְאָה הִיבָּשָׁה.
וּבְהַהוּא זְמַנָּא אִי לֹא נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא
לְנִטְרָא לָהּ, אִית רִשּׁוֹת לְסְטָרִין
אֲחֵרִין לְקִרְבָּא תָּמָן. וְהַהוּא דְּגָרִים דָּא אִית
רִשּׁוֹ לְמִקְטָרְגָּא לְקִטְלָא לִיה. בְּגִין דָּא אָמַר

וְאֵת אֲשֶׁתוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, וַיֵּצֵר
הָרַע עוֹזֵר לוֹ בָּעַל פְּרָחוֹ וְעוֹנָה
אָמֵן. וְאִם לֹא - הוּא כְּנִגְדּוֹ וּמִקְלָל
אוֹתוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה
נִקְרָא לוֹט, שְׂמִיבִיא קְלָלוֹת עַל
אוֹתוֹ הָאִישׁ וְעַל בֵּיתוֹ וּמִכְנִיס
קְטָטָה בְּבִיתוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וַיְהִי
רִיב בֵּין רַעֲי מְקַנָּה אֲבָרָם וּבֵין
רַעֲי מְקַנָּה לוֹט.

וּבְאֻתּוֹ זְמַן, (שם) וַיֵּאמֶר אֲבָרָם
אֶל לוֹט אֵל נָא תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי
וּבֵינֶךָ וְגוֹ' כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ.
מִצֵּד שֶׁהוּא הַגּוֹף. וּמָה אָמַר לוֹ?
הֲלֹא כָּל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ (שם). וּמִשּׁוּם
זֶה אָמְרוּ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה, אִם רְאִיתָ
שְׂיִצֵּר הָרַע מִתְּגַבֵּר עָלֶיךָ,
הוֹלִיכֶהוּ לְבֵית הַמְּדֻרָּשׁ. אִם אָבָן
הוּא נְמוּחַ, וְאִם בְּרִזָּל - מִתְּפוּצָץ.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְאַלְיָהוּ, אֵת זֶה
גַּם יְלָדִים יוֹדְעִים אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ,
רַבִּי רַבִּי, וְדָאִי כֵּן הוּא, אָבָל סוּד
דְּכַרִּי הַפְּרָשָׁה הַזֹּאת אֵינִם לְגַלּוּי כֵּן,
אֶלָּא בֵּינִי וּבֵינֶךָ.

פְּתַח וְאָמַר, (שם יב) וַיְהִי רָעַב
בְּאָרֶץ. מָה הָרָעַב כָּאֵן? אֶלָּא וְדָאִי
כְּשִׁמְסִתְלַקְתָּ הַנִּבְיָעָה מֵאָרֶץ
הַשְּׁכִינָה, מִיָּד פְּתִיב וַיְהִי רָעַב
בְּאָרֶץ (שם). וַיֵּרֶד אֲבָרָם מִצֻּרְמָה,
יָרַד הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא לְדוּר בֵּין
הַצְּדָדִים הָרַעִים הֵלְלוּ, כִּדִּי שְׁנִירְעוּ
יְהִיָּה שְׁמוֹר בִּינֵיהֶם.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, רַבִּי רַבִּי,
וְהָרִי כְּתוּב בְּשְׁכִינָה אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא
בְּמִסְפַּנְתָּ תֹּאכֵל בָּהּ לָחֶם. אָמַר
לוֹ, וְדָאִי כֵּן הוּא! שְׂבִזְמַן
שְׂיִשְׁרָאֵל שׁוֹמְרִים אוֹת הַבְּרִית,
הִיא מִתְּמַלֵּאת כָּל טוֹב וְלֹא חֶסֶד
מִנָּה (שפּע). וְכֹאשֶׁר לֹא שׁוֹמְרִים הַבְּרִית,
מִסְתַּלַּק הַשְּׁפַע מִמֶּנָּה), וְנֵאמַר בָּהּ
וְתִרְאָה הִיבָּשָׁה.

וּבְאֻתּוֹ זְמַן, אִם לֹא יוֹרֵד הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא לְשִׁמּוֹר אוֹתָהּ, יֵשׁ רִשּׁוֹת
לְצְדָדִים הָאֲחֵרִים לְקִרְבָּא לְשִׁם.
וְאוֹתוֹ שְׁגוּרָם אֵת זֶה, יֵשׁ רִשּׁוֹת

למקטרג להרג אותו. משום זה אמר לה והיה כי יראו אתך המצרים וגו' (שם). ועל זה אמרי נא אחתי את (שם), לא תודעי ביניהם.

ואם תאמר מה חטא אברהם? אלא חטאו קדם שבא לעולם היה באות ה', בחסרונו שם היה. ומשום זה היה נקרא אברהם בלי ה', עד שזכה לה ובה נשלם בכל איבריו. ומשום יו"ד שהיתה בשרי, אמר אמרי נא אחתי את, להגן. למען ייטב לי בעבורך (שם), בת יחידה, ונאמר בה אכן מאסו הבונים. ייטב לי - מצד של הטוב, וחיתה נפשי - מצד של ח"י העולמים, משום ששתי הדרגות הללו נכנה בהם העמוד האמצעי וצדיק.

ויהיו חיי שרה וגו'. פתח רבי שמעון ואמר, ישני חבורן קומו. ויהיו חיי שרה, מי שרה כאן? זו השכינה, משום שלמטה בצדיק ויברא אלהים את האדם בצלמו. כף הצדקת הזו נבראה בדיוקנה של השכינה.

ויהיו חיי שרה - זו השכינה. ומי הוא החיים שלה? י"ה, וזהו השכינה. שכן י"ה. וזהו החיים של הנשמה. זהו שכתוב כל הנשמה תהלל י"ה. וזהו הזו בא"ת ב"ש - צ'. עם י' עולה לק', והם מאה ברכות שחייב אדם להריק בכל יום בשכינה, וזהו מאה שנה. ועליהם צוה הקדוש ברוך הוא את האדם מה ה' אלהיך שאל מעמך. אל תקרי מ"ה אלא מא"ה.

ועשרים שנה ושבע שנים - אלו עשר אמירות ועשרה דברות ושבעה הימים הראשונים של מעשה בראשית, וששת ימי המעשה ויום השבת, שהוא ויכלו, הפלל של כלם. וכנגדם

ליה והיה כי יראו אתך המצרים וגו' (שם). ועל דא אמרי נא אחתי את (שם) לא תשתמודע ביניהם.

ואי תימא מה חב אברהם. אלא חובה דילה קדם דאיתי לעלמא, הוה באות ה' דחסרונא דילה תמן הוה. ובגין דא הוה אתקרי אברהם בלא ה' עד דזכה לה ובה אשתלים בכל אברוהי. ובגין יוד דהוה בשרי אמר אמרי נא אחתי את לאגנא. למען ייטב לי בעבורך (שם) פת יחידה. ואתמר בה (תהלים קיח כב) אכן מאסו הבונים. ייטב לי מסטרא דטוב. וחיתה נפשי מסטרא דחי עלמין. בגין דתריין דרגין אליון יתבני בהון עמודא דאמצעייתא וצדיק.

ויהיו חיי שרה וגו' (בראשית כג א). פתח רבי שמעון ואמר דמיכין דחבורן קומו. ויהיו חיי שרה, מאן שרה הכא. דא שכינתא. בגין דלתתא בצדיק (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו. הכי צדקת דא אתבריא את בדיוקנה דשכינתא.

ויהיו חיי שרה דא שכינתא. ומאי ניהו חיים דילה י"ה ודא ההוא שכינה. שכן י"ה, והאי איהו חיים דנשמתא הדא הוא דכתיב (תהלים קו ו) כל הנשמה תהלל י"ה. והאי ה' בא"ת ב"ש צ'. ועם י' סליק למאה. ואנון מאה ברפאן דחייב בר נש לארקא בכל יומא לשכינתא. ודא איהו מאה שנה. ועליהו מני קודשא בריך הוא לבר נש (דברים י יב) מה ה' אלהיך שאל מעמך, אל תקרי מ"ה אלא מא"ה.

ועשרים שנה ושבע שנים אליון עשר אמירן ועשר דברות ושבע יומין קדמאין דעובדא דבראשית וששת ימי המעשה ויום השבת דאיהו ויכלו כללא דכלהו. ולקבליהו

נתנה תורה בעשרים ושבע אותיות - עשרים ושנים של התורה, וחמש שהן מנצפ"ך שהצופים אמרו אותם.

ואם חס ושלום עוברים עליהם ישראל, מתפזרים לארבעת הצדדים, והשכינה גלתה עמהם. זהו שכתוב ותמת שרה. המיתה שלה שהסתלק ממנה י"ה ונשאר כ"ס חסר. ומשום זה ויאמר כי יד על כ"ס י"ה.

בקריית ארבע - אלו ארבעה צדדים שהתפזר עם ישראל, ומשום זה תקנו בתפלה וקבצנו יחד מארבע פנפות הארץ. שהגלות היא מיתה לשכינה ולכל ישראל בניה.

ועוד, ותמת שרה בקריית ארבע - אלו תהו ובהו וחשך ותהום, שהיא מתלבשת בארץ, שנאמר ביה והארץ היתה תהו וגו' (בראשית א. ב). משכינה וצדיק שאין בו נביעה של התורה. מארבע החיות שלו, שהן ארבע החיות של הפסא, גלו בארבעה יסודות אלו, שהם תהו - קו ירק, קלפה הירקה של האגוז. בהו - גון לבן, קלפה שניה. וחשך - קלפה שלישית של האגוז, שהוא אש מתלקחת. תהום - חלל האגוז ששם המוח, שהיא השכינה, פסא הפבור וארבע החיות שלו. שפך נחלק המוח של האגוז לארבעה צדדים שעליהם עומד המוח.

ואלו הם פגגד ארבעה אורי המוח של אדם, עור וכשר תלבישני ובעצמות וגידים תשככני. הן ארבע קלפות האגוז שהן בסוד הערלה, שעליהן נאמר ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו פתנות עור וילבשם (שם ג). ופרשוהו הראשונים, מה זה עור? זה עור הנחש.

ובזמן שישאל באותן הקלפות,

אתיהיבת אורייתא בעשרים ושבע אותן, כ"ב דאורייתא וחמש דאנון מנצפ"ך דצופים אמרום.

ואם חס ושלום עברין עליהו ישראל מתבדרין לארבע סטריין, ושכינתא גלתא עמהון הדא הוא דכתיב ותמת שרה. מיתה דילה דאסתלק י"ה מנה ואשתארת כ"ס חסר. ובגין דא (שמות יז טז) ויאמר פי יד על כ"ס י"ה.

בקריית ארבע אלין ארבע סטריין דאתבדרת עם ישראל ובגין דא תקינו בצלותא וקבצנו יחד מארבע פנפות הארץ. דגלותא איהי מיתה לשכינתא ולכל ישראל בנהא.

ועוד ותמת שרה בקריית ארבע, אלין תהו ובהו וחשך ותהום דאיהי אתלבישת בארעא דאתמר בה והארץ היתה תהו וגו' (בראשית א. ב).

משכינה וצדיק דלית בה נביעה דאורייתא. מארבע חיון דילה דאנון ארבע חיות הפסא, גלו בארבע יסודין אלו דאנון תהו קו ירק, קלפה ירקה דאגוזא. בהו גון חור קלפה תנינא, וחשך קלפה תליתא דאגוזא דאיהו אש מתלקחת. תהום חלל דאגוזא דתמן מחא דאיהי שכינתא פורסייא יקרא וארבע חיון דילה. דהכי אתפלג מחא דאגוזא לארבע סטריין דעליהו קימא מחא.

ואלין אנון לקבל ארבע רהיטי מחא דבר נש (איוב י יא) עור וכשר תלבישני ובעצמות

וגידים תשוככני. אנון ארבע קלפין דאגוזא דאנון ברזא דערלה דעליהו אתמר (בראשית ג כא) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו פתנות עור וילבשם (שם ג). ואוקמוה קדמאי מאי עור, דא משכא דחויא.

ובזמנא דישאל באנון קלפין דאנון ארבע גליות אנון בפרודא כביכול כאלו לא

היו גוי אחד ושמה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא שְׂרִיא עֲלֵיהוּ וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִירי מִתְנִיתִין כֹּל הָדָר בְּחוּצָה לְאֶרֶץ דּוּמָה כְּמִי שְׁאִין לוֹ אֱלֹהִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא וְהָא שְׁמַעְנָא דְאַתְוֹן דְּשָׁמָא קְדִישָׁא הָכִי אֲנוּן בְּפִירוּדָא י' מִן ה', ו' מִן ה', וְלֹא מִתְחַבְרִין עַד דִּישְׁרָאֵל יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא. אָמַר לִיה בְּרִי אֵית אַתְוֹן דְּאַנוּן לְבוּשִׁין דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאַתְקְרִיאוּ עַל שְׁמָה דְאַתְבְּרִיאוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מו ז) כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרִאֲתִיו. וְאֵלִין אֲנוּן בְּפִירוּדָא. וְכַד אַתְחַבְרִין בְּמַנְיָנָא (דף קלט ע"ב) תִּלְתַּת עֶשֶׂר לְעֵלָא וְתִלְתַּת עֶשֶׂר לְתַתָּא, וְסִלְקִין עֶשְׂרִין וְשִׁית כְּמִסְפֵּר יְהוָה וּפְחֻשְׁפֻּן אֶחָד אֶחָד בְּדְכְתִיב, (זכריה יד ט) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. אָבָל אַתְוֹן דִּיחֻדָּא בְּאַרְחָא אֲצִילוּת, לֹא תִמְן חֻשְׁבָּנָא וְלֹא פִירוּדָא. וּבְגִין דָּא (בראשית ב י) וְנָהָר יֵצֵא מִעֵדֶן וְגו' וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רֵאשִׁים, בְּזִמְנָא דִּיִּתִי פִּרְקָנָא יִתְקַיֵּם (ישעיה יא יב) וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאֶרֶץ : (אָמַר הָאֵל חֲבֵרוֹן דְּזִמְיִן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְחַבְרָא לִזְן בְּחֵרָא, וְחָאִי אֵיהּ וְנִקְבְּצִנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאֶרֶץ).

וְהָיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנִים. מֵאָה שָׁנָה דָּא יו"ד דְּסִלְקַת לְמֵאָה בְּתַרִּין הֵה"ן כְּגֻנָּא דָּא ה"י סְלִיקַת בְּיו"ד. חֲמֵשׁ פְּעָמִים י' הֵם חֲמִשִּׁין. וְכַךְ ה' הָאֲחֵרַת חֲמִשִּׁין הָרִי מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה דָּא ו' דְּסִלְקַת לְכ' שָׁל כְּתָר וְנִעְשִׂית כ"ו.

בֵּיה אֲשֶׁתָּלִים י' לְמַהֲוִי י' בְּחֻשְׁבֹּן כְּגֻנָּא דָּא א' אֵיהּ יו"ד לְעֵלָא ו' בְּאַמְצָעִיתָא דְל"ת לְתַתָּא וְלִזְמַנִּין י' לְעֵלָא י' לְתַתָּא ו' בְּאַמְצָעִיתָא וְסִלְקַת לְחֻשְׁבֹּן כ"ו. וְדָא כ"ו מִן כּוּזוֹ. וּבְגִין דְּכ' אֵיהּ כְּתָר רַחֲמֵי וְרַעְוָא דְלִית

שְׁהֵן אַרְבַּע גְּלִיּוֹת, הֵם בְּפִירוּד כְּבִיכּוֹל, כָּאֵלוּ לֹא הָיוּ גוֹי אֶחָד, וְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם. וּמִשּׁוֹם זֶה בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כֹּל הָדָר בְּחוּץ לְאֶרֶץ דּוּמָה כְּמִי שְׁאִין לוֹ אֱלֹהִים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָרִי שְׁמַעְתִּי שְׁאוּתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ כֹּךְ הֵן י' בְּפִירוּד מִן ה', ו' מִן ה', וְלֹא מִתְחַבְרִין עַד שִׁישְׁרָאֵל יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת. אָמַר לוֹ, בְּנִי, יֵשׁ אוֹתִיּוֹת שְׁהֵן לְבוּשִׁים שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ שְׁנִבְרָאוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרִאֲתִיו. וְאֵלוּ הֵם בְּפִירוּד. וְכִשְׁמַתְחַבְרִים בְּמַנְיָן, שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְמַעְלָה וְשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְמַטָּה, וְעוֹלָם לְעֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ יְהוָה כְּחֻשְׁבּוֹן אֶחָד אֶחָד, כְּפָתוּב בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. אָבָל אוֹתִיּוֹת הַיְחֻד בְּדֶרֶךְ אֲצִילוּת אֵין שֵׁם חֻשְׁבּוֹן וְלֹא פִירוּד. וּמִשּׁוֹם זֶה וְנָהָר יֵצֵא מִעֵדֶן וְגו' וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רֵאשִׁים. בְּזִמְן שְׁתַּבָּא גְּאֻלָּה, יִתְקַיֵּם וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאֶרֶץ. (נֶאֱמַר. הֵיא חֲבֵרוֹן שְׁעֵתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבְרָא כְּאֵחָד, וְזֶהוּ וְנִקְבְּצִנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאֶרֶץ).

וְהָיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנִים. מֵאָה שָׁנָה, זו יו"ד שְׁעוּלָה לְמֵאָה עִם שְׁנֵי הֵה"ן, כְּמוֹ זֶה ה"י עוּלָה יו"ד. חֲמֵשׁ פְּעָמִים י' הֵם חֲמִשִּׁים. וְכַךְ ה' הָאֲחֵרַת חֲמִשִּׁין הָרִי מֵאָה. וְעֶשְׂרִים שָׁנָה זו ו' שְׁעוּלָה לְכ' שָׁל כְּתָר וְנִעְשִׂית כ"ו.

בּוֹ נִשְׁלָמַת י' לְהִיּוֹת י' בְּחֻשְׁבּוֹן, כְּמוֹ זֶה א' הֵיא יו"ד לְמַעְלָה, ו' בְּאַמְצָע, דְל"ת לְמַטָּה. וְלְפַעְמִים י' לְמַעְלָה, י' לְמַטָּה, ו' בְּאַמְצָע, וְעוּלָה לְחֻשְׁבּוֹן כ"ו. וְזוֹ כ"ו מִן כּוּזוֹ. וּמִשּׁוֹם שְׁכ' הֵיא כְּתָר,